

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

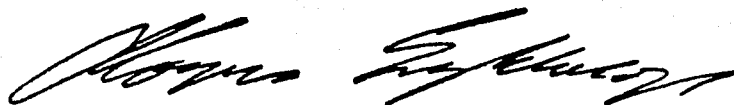
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

31. maj 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. juni 2001 –
dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 5. juni
2001 – vedlægges Skatteministeriets skemaer vedrørende moms på e-
handel.

SKATTEMINISTERIET
Departementet

5. kontor
31. maj 2001

J. nr. 5.2000-221-56

LASKTpb\221-56-fcu-skema.wpd

MOMS PÅ E-HANDEL:

Skemaer til Europaudvalget.

Den momsmæssige behandling ved virksomheders salg af digitale tjenester til private kunder i Danmark.

	Dansk sælger	Tysk sælger	USA-sælger
Gældende regler 1)	25 pct. dansk moms	Tysk moms	Ingen dansk moms
Kommissionens forslag	25 pct. dansk moms	Tysk moms	I praksis næppe megen dansk moms 2), 3)
Det svenske formandskabs forslag	25 pct. dansk moms	Tysk moms	25 pct. dansk moms 3)
Det danske forslag	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms

1) Reglerne, som findes i artikel 9 i 6. momsdirektiv (vedlægges), giver anledning til visse fortolkningsproblemer.

2) Da sælger selv kan vælge, hvilket EU-land vedkommende vil lade sig registrere i og afregne moms til dette land med dette lands momssats (også for så vidt angår salg til resten af EU), forventes der ikke megen dansk moms.

3) Mulighed for at etablere sig i f.eks. Luxembourg (15 pct. moms) eller et andet EU-land, så der alligevel ikke kommer dansk moms.

- 2 -

Den momsmæssige behandling ved danske virksomheders salg af digitale tjenester til private kunder.

	Dansk kunde	Tysk kunde	USA-kunde
Gældende regler 1)	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms
Kommissionens forslag	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms	0-moms
Det svenske formandskabs forslag	25 pct. dansk moms	25 pct. dansk moms	0-moms
Det danske forslag	25 pct. dansk moms	16 pct. tysk moms	0-moms

1) Reglerne, som findes i artikel 9 i 6. momsdirektiv (vedlægges), giver anledning til visse fortolkningsproblemer.

Artikel 9 Tjenesteydelser

1. Ved leveringsstedet for en tjenesteydelse forstås det sted, hvor den, der yder tjenesten, har etableret enten hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra tjenesteydelsen levreres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant fast forretningssted hans bopæl eller hans sædvanlige opholdssted.

2. Dog gælder følgende:

- a) leveringsstedet for tjenesteydelser vedrørende fast ejendom, herunder ydelser fra ejendomsmæglere, ejendomshandlere og sagkyndige, samt ydelser vedrørende forberedelse eller samordning af byggearbejder, således ydelser fra arkitekter og tilsynsførende, er det sted, hvor ejendommen er beliggende;
- b) leveringsstedet for transportydelser er det sted, hvor transporten finder sted, idet der tages hensyn til tilbagelagte strækninger;
- c)¹⁶ leveringsstedet for tjenesteydelser i forbindelse med
 - virksomhed inden for kulturel aktivitet, kunst, sport, videnskab, undervisning og underholdning eller lignende, herunder ydelser som organisator af sådan virksomhed samt i givet fald tjenesteydelser knyttet til disse former for virksomhed,
 - virksomhed knyttet til transport, såsom lastning, losning, omladning og lignende virksomhed,
 - sagkyndig vurdering af løsøregenstande,

- arbejde udført på løsøregenstande,

er det sted, hvor disse tjenesteydelser faktisk udføres;

d) (ophævet¹⁷);

e)¹⁸ leveringsstedet for følgende tjenesteydelser, som præsteres for aftagere, der er etableret uden for Fællesskabet, eller for afgiftspligtige personer, som er etableret i Fællesskabet, men uden for yderens land, er det sted, hvor aftageren har etableret enten hjemstedet for sin erhvervsmæssige virksomhed eller et fast forretningssted, til hvilket tjenesteydelsen præsteres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et sådant forretningssted hans bopæl eller hans sædvanlige opholdssted:

- hel eller delvis overdragelse af ophavsretten, patentrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og af andre lignende rettigheder,
- reklamevirksomhed,
- ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer, samt andre lignende ydelser tillige med databehandling og meddelelse af oplysninger,
- forpligtelser til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de i dette litra omhandlede rettigheder,
- bank-, finansierings- og forsikringstransaktioner, herunder genforsikring, med undtagelse af udlejning af bankbokse,
- virksomhed som vikarbureau,

- tjenesteydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, såfremt deres virksomhed vedrører levering af sådanne ydelser som omhandlet i dette litra,

• udlejning af løsøregerstande med undtagelse af transportmidler af enhver art¹⁹,

- teletjenester. Ved *teletjenester* forstås tjenesteydelser, hvis formål er transmission, udsendelse eller modtagelse af signaler, skrift, billeder og lyd eller alle andre informationer, ved hjælp af trådforbindelse eller radiobølger eller ved optiske eller andre elektromagnetiske medier, herunder også den hermed forbundne overdragelse af retten til at benytte adgangen til transmission, udsendelse eller modtagelse. Teletjenester som defineret i denne bestemmelse omfatter også formidling af adgang til globale informationsnet²⁰.

3. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgifter, ikke-påligning af sådanne eller konkurrencefordrejning, kan medlemsstaterne med hensyn til tjenesteydelser i henhold til stk. 2, litra e), og med hensyn til udlejning af transportmidler anse²¹:

- a) leveringsstedet for tjenesteydelsen, når dette i henhold til denne artikel er beliggende i indlandet, om beliggende uden for Fællesskabet, såfremt den faktiske benyttelse eller udnyttelse finder sted uden for Fællesskabet;
- b) leveringsstedet for tjenesteydelsen, når dette i henhold til denne artikel er beliggende uden for Fællesskabet, som beliggende i indlandet, såfremt den faktiske

benyttelse eller udnyttelse finder sted i indlandet.

4²². Når de i stk. 2, litra e), definerede teletjenester af en afgiftspligtig, der er etableret uden for Fællesskabet, leveres til en ikke-afgiftspligtig, der er etableret i Fællesskabet, gør medlemsstaterne brug af stk. 3, litra b).

